

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 29 września 2011 r. w sprawie T-415/09: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, dawniej New Yorker SHK Jeans GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Vallis K. — Vallis A. & Co. O.E., wniesione w dniu 2 grudnia 2011 r. przez New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, dawniej New Yorker SHK Jeans GmbH

(Sprawa C-621/11 P)

(2012/C 25/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, dawniej New Yorker SHK Jeans GmbH (przedstawiciele: V. Spitz, A. Gaul, T. Golda, S. Kirschstein-Freund, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Vallis K. — Vallis A. & Co. O.E.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie T-415/09 oraz
 - a) stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 lipca 2009 r. w zakresie w jakim odwołanie zostanie oddalone i utrzymane zostanie w mocy odrzucenie zgłoszenia w odniesieniu do towarów należących do klasy 25;

ewentualnie,
 - b) skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.
- 2) obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- Rozpatrywanie dodatkowych dowodów, które zostały złożone po upływie terminu wyznaczonego przez Urząd na przedstawienie takich dowodów stanowi naruszenie art. 42 ust. 2 i ust. 3, art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ (dawniej art. 43 ust. 2 i ust. 3, art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94) oraz zasady 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95.
- Przedstawienie dowodów rzeczywistego używania znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu podlega jedynie zasadzie 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95. Z brzmienia zasady 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 nie wynikają żadne uprawnienia dyskrecjonalne. Z tego względu art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 nie ma w tym zakresie zastosowania. W przypadku, gdy rzeczywiste używanie

znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu nie zostało udowodnione w terminie wyznaczonym przez Urząd zgodnie z zasadą 22 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 2868/95, sprzeciw należy odrzucić.

- W konsekwencji w przypadku, gdy Urząd wzywa wnoszącego sprzeciw do przedłożenia uwag w odpowiedzi na argumenty strony skarżącej w odniesieniu do złożonych dowodów używania zgodnie z art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 i zasadą 20 ust. 4 rozporządzenia nr 2868/95, składający sprzeciw może przedstawić swoje uwagi. Jednakże złożone dalsze dowody używania nie mogą być wzięte pod uwagę ze względu na to, że zostały złożone po upływie terminu. Biorąc pod uwagę dowody złożone z opóźnieniem Urząd naruszył art. 42 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasadę 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95.
- Samo przedłożenie uwag przez stronę skarżącą, w których kwestionuje ona wystarczalność dowodów złożonych w terminie nie uzasadnia wzięcia pod uwagę dodatkowych dowodów używania.
- Nawet jeżeli zostanie stwierdzone, że art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 ma zastosowanie w odniesieniu do dodatkowych dowodów używania złożonych po upływie terminu, o którym mowa w zasadzie 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95, w niniejszej sprawie zostały naruszone art. 42 ust. 2 i ust. 3, art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasada 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95.
- Dowody, które zostały przedstawione w późniejszym terminie nie stanowiły dodatkowych dowodów. Aby spełnić wymogi dotyczące składania dodatkowych dowodów, dowody złożone w pierwszym terminie muszą wykazać rzeczywiste używanie znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu, a dowody złożone w późniejszym terminie stanowić poparcie dla udowodnionego już stanu faktycznego. Sąd naruszył zatem art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 zezwalając na zastosowanie tego przepisu w postępowaniu odwoławczym.
- Nastąpiło nadużycie uprawnień dyskrecjonalnych przyznanych w art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009. Urząd naruszył przysługujące mu uprawnienia dyskrecjonalne jedynie uwzględniając, że przedłożenie dodatkowych przykładów używania przez składającego sprzeciw było konieczne. Kwestia czy konieczne jest przedłożenie przez jedną stronę postępowania dodatkowych dowodów nie jest czynnikiem, który powinien być brany pod uwagę przez drugą stronę. Na pytanie to musi udzielić odpowiedzi sama zainteresowana strona. Ponadto Urząd nie uwzględnił dalszych okoliczności. Nie przywiązał nawet wagi do wartości złożonego po raz pierwszy materiału dowodowego. Orzekając, iż nie nastąpiło nadużycie uprawnień dyskrecjonalnych Sąd naruszył obowiązujące przepisy prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).